

“Η στάση του νικά”

Ένα ακόμα ηλιόλουστο πρωινό ξημέρωνε στη βασιλεύουσα. Ο ήλιος αντανakλούσε τις ακτίνες του στα νερά του Κεράτειου κόλπου, ενώ τα ψαροκάικα έμοιζαν σαν παιχνίδια καθώς έπλεαν στον απάνεμο* κόλπο. Σήμερα ο Θεόκλητος ξύπνησε γεμάτος κέφι, στο σπίτι του, που βρίσκονταν πάνω από την “αγορά του Κωνσταντίνου”. Έτσι ονόμαζαν τη μεγαλύτερη αγορά της Πόλης. Κάθισε στο τραπέζι να πάρει γρήγορα το πρωινό του, γιατί από το παράθυρο ακούγονταν ήδη οι φωνές των οπαδών στον ιππόδρομο!

-Καλή μου τι καλό θα φάμε για πρωινό; Πεινάω σα λύκος. Ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός μου έδωσε άδεια σήμερα και έτσι μπορώ να πάω να δω τον μεγαλύτερο αγώνα στον ιππόδρομο. Πρώτη φορά οι **Πράσινοι και οι Βένετοι** θα τρέξουν αντίπαλοι με τόσο δυνατά άλογα. Θα γίνει χαμός!

- Αχ Θεόκλητε. Γέρασε και μυαλό δε βάζεις. Που να τρέχεις βρε μεγάλος άνθρωπος στους ιππόδρομους; Δεν είσαι πια παιδαρέλι.

- Φυσικά και δεν είμαι παιδαρέλι. Είμαι ακόμα πιο δραστήριος! Έλα πες μου τώρα τι έχουμε για φαγητό. Άργησα.

- Σφουγγάτο με ανθότυρο που σ' αρέσει. Κάνε μου μια χάρη όμως.

- Σου έχω χαλάσει εγώ ποτέ χατίρι;

- Πρόσεχε σήμερα. **Άκουσα πως οι οπαδοί δεν άστειούνται. Είναι πολύ εκνευρισμένοι με τον Ιουστινιανό που τους έχει κόψει τη πολύ εξουσία. Φοβάμαι μήπως ξεσπάσουν στον ιππόδρομο.**

- Ελένη μου καλή μου Ελένη. Πόσα χρόνια είναι ο Ιουστινιανός αυτοκράτορας; Πέντε; Έχει γίνει ποτέ τίποτα; Μόνο να γκρινιάζουν ξέρουν οι Δήμοι.. Κατα τα άλλα είναι άκακοι σαν αρνάκια. Δέκα λεπτά μετά ο Θεόκλητος περνούσε τις πύλες του ιπποδρόμου. Πράσινες και γαλάζιες σημαίες ήταν κρεμασμένες ολόγυρα, ενώ οι φωνές του πλήθους γίνονταν ακόμη πιο δυνατές. Πρώτη φορά ο ιππόδρομος είχε τόσο κόσμο. Συνθήματα ακούγονταν από παντού! Οι λέξεις νικά-νικά, αντηχούσαν σε κάθε γωνιά του γηπέδου. Ήταν βλέπετε το πιο διάσημο σύνθημα όταν θέλανε να εμψυχώσουν τον ηνίοχο*.

Σε λιγάκι τα άρματα ήταν παραταγμένα στη γραμμή εκκίνησης. Τα άλογα χλιμίντριζαν σαν τρελά, καθώς ήταν έτοιμα να ξεχυθούν στον αγωνιστικό χώρο. Μόλις ο διαίτητης έριξε τη σημαία, σήμανε* και η έναρξη του αγώνα. Πιο καλή αρματοδρομία δεν είχε ξαναδεί στη ζωή του ο Θεόκλητος. Οι τρίχες της καφαλής του είχαν σηκωθεί σαν του σκατζόχοιρου από την αγωνία. Ξαφνικά το άρμα των πρασίνων χτυπάει ύπουλα το άρμα των Βένετων. Πριν προλάβει ο Θεόκλητος να ανοιγοκλείσει τα μάτια του, το γαλάζιο άρμα πετάχτηκε στον αέρα λες και ήταν χάρτινο, ενώ ο ηνίοχος του, έπεσε αιμόφυρτος* στο χώμα. Για λίγα δευτερόλεπτα όλο το γήπεδο σώπασε. Αυτό που ακολούθησε όμως μετά ήταν βγαλμένο από τον χειρότερο εφιάλτη. **Οι οπαδοί των δύο ομάδων έχασαν το μυαλό τους και άρχισαν να επιτίθενται άγρια ο ένας στον άλλο.** Το γήπεδο γέμισε αίματα και χτυπημένους ανθρώπους, όμως κανείς δε σταματούσε αυτή τη τρέλα. Ο Θεόκλητος κρύφτηκε πίσω από μια σημαία τρομαγμένος όσο τίποτα.

-Και μου τα λεγε εμένα η Ελένη. Τι το θελα το γήπεδο; Μια φορά ήρθα και κοίτα τι έγινε! Όμως ακόμα δεν είχε γίνει τίποτα. Το χειρότερο τώρα θα ξεκινούσε. Μέσα σε όλο τον πανικό τρεις άνθρωποι ανέβηκαν στην εξέδρα που έπρεπε να κάθεται ο αυτοκράτορας. Ο ένας ήταν ντυμένος στα γαλάζια, ο άλλος στα πράσινα και ο τρίτος φορούσε μια στρατιωτική στολή.

-Δε το πιστεύω! **Οι αρχηγοί των δήμων και ο αξιωματικός Υπάτιος!** Τι να θέλουν τώρα αυτοί; Αναρωτήθηκε ο Θεόκλητος. Τότε ο αρχηγός των πρασίνων πήρε τον λόγο!

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΝΑ ΜΑΛΩΝΕΤΕ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ! ΔΕ ΒΛΕΠΕΤΕ ΟΤΙ ΣΚΟΤΩΝΕΣΤΕ; ΔΕ ΦΤΑΙΜΕ ΕΜΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΜΑΣ. ΑΛΛΟΣ ΦΤΑΙΕΙ! ΑΥΤΟΣ Ο ΑΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΗΡΕ ΟΛΗ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ. Ο ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΟΛΑ! ΑΥΤΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΥΝΗΓΗΣΟΥΜΕ! ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ! ΕΜΕΙΣ ΞΕΡΟΥΜΕ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΣΑΣ ΤΟΝ ΕΧΟΥΜΕ ΦΕΡΕΙ ΕΔΩ! ΖΗΤΩ Ο ΥΠΑΤΙΟΣ! ΚΑΤΩ Ο ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ! ΖΗΤΩ Ο ΥΠΑΤΙΟΣ! ΑΣ ΕΝΩΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΣΗ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟ. ΔΕΝ ΤΟΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΠΙΑ!

Δε χρειάστηκε να πει άλλα ο αρχηγός των πρασίνων και όλοι οι συγκεντρωμένοι, περίπου 40.000 άνθρωποι ξεχύθηκαν στη Πόλη και βάλθηκαν να την καταστρέψουν! Έκαιγαν τις αγορές,

έκαναν ζημιές στην Αγία Σοφία, τα τείχη του παλατιού και σε εκατοντάδες σπίτια στο πέρασμα τους. Η ειρωνία ήταν πως όσο κατέστρεφαν φώναζαν “νίκα-νίκα” το σύνθημα δηλαδή που άλλωτε ήταν ειρηνικό και με αυτό εμπύχωναν τους αθλητές. Ο Θεόκλητος είχε μουδιάσει από το φόβο. Ήξερε ότι έπρεπε να ειδοποιήσει τον Ιουστινιανό. Πριν από πέντε χρόνια ο βασιλιάς τον είχε σώσει από καταδίκη. Του το χρωστούσε. Το πρόβλημα ήταν ότι οι περισσότεροι ήξεραν ότι δουλεύει στο Παλάτι. Αν τον έβλεπαν μπορεί και να τον σκότωναν. Έτσι το πανούργο του μυαλό βρήκε μια λύση. Πήρε από κάτω μια σχισμένη γαλάζια σημαία και τυλίχτηκε με αυτήν. Έτσι το πρόσωπο του ήταν πλέον καλυμμένο. Στο δρόμο για το παλάτι συναντούσε μόνο καταστροφές και ανθρώπους εξαγριωμένους. Ότι έβρισκαν τον έκαιγαν ή το σπάγανε. Με τα πολλά, κατάφερε και τρύπωσε στο Παλάτι. Ανέβηκε λαχανιασμένος τις μεγάλες σκάλες του ανακτόρου και έφτασε κατάκοπος* στην αίθουσα του θρόνου. Με το που τον είδαν οι δύο φρουροί να φοράει γαλάζια τον πέρασαν για εχθρό και όρμηξαν να τον σκοτώσουν!

-Σταματήστε είμαι ο Θεόκλητος, είπε και έβγαλε την σημαία από πάνω του. Θέλω να δω τον βασιλιά τώρα!

-Σε ακούω Θεόκλητε! Όλη αυτήν την ώρα ο Ιουστινιανός ήταν δίπλα του και έβλεπε το σκηνικό.

-Βασιλιά μου έρχονται! Θα σε σκοτώσουν! Έχουν βγάλει ήδη άλλο αυτοκράτορα! Τον Υπάτιο! Οι Δήμοι έχουν θυμώσει για τα καλά μαζί σου.

-Το ξέρω φίλε μου. **Σκέφτομαι σοβαρά να φύγω από την Πόλη.** Αφού δε με θέλουν, δε μπορώ να κάνω κάτι για αυτούς.

-Άκουσα καλά Ιουστινιανούλη αντρούλη μου; Στα αλήθεια σκέφτεσαι να φύγεις; Εμένα, τη γυναίκα σου, την πολυ αγαπημένη σου και λατρεμένη σου **Θεοδώρα**, που σε αγαπάει τόσο, την ρώτησες;

-Θεοδώρα μην ανακατεύεσαι. Τελείωσα εδώ!

-Άκου να σου πω λεβέντη μου! Μη μου δίνεις εμένα διαταγές γιατί ξέρεις ότι με πιάνουν τα νεύρα μου πολύ εύκολα! Εγώ δε παντρεύτηκα φοβισιάρη! Βασιλιά παντρεύτηκα. Και καλύτερα να φάει ξύλο από τους Δήμους ως βασιλιάς παρά σαν κυνηγημένος. Γι' αυτό αν θες να ξαναφάς τα κεφαδάκια που σου αρέσουν κάνε κάτι να διώξεις τους εξεγερμένους*. Τότε αγαπητοί μου φίλοι και συνταξιδιώτες του παραμυθιού, ο Ιουστινιανός πήρε **μια από τις πιο σκληρές αποφάσεις στην ιστορία.** Αποφάσισε λοιπόν να διαλύσει την επανάσταση με το στρατό. Μέχρι το βράδυ είχαν σκοτωθεί πολλές χιλιάδες άνθρωποι. Γυναίκες και παιδιά έκλαιγαν στους δρόμους της πρωτεύουσας, που θύμιζε πεδίο μάχης. **Μπορεί οι επαναστάτες να φώναζαν νίκα-νίκα, αλλά τελικά δε νίκησε κανείς!** Η νύχτα βρήκε τον Θεόκλητο να παρηγορεί τον Ιουστινιανό για την απόφαση που αναγκάστηκε να πάρει. Μια απόφαση που ήξερε ότι θα μείνει στην ιστορία, για να αντιμετωπίσει αυτό που ονομάσαμε **ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΑ.**

1. Από την αρχή ο λαός είχε εξεγερθεί εναντίον στον Ιουστινιανό; Αν όχι, τι είχε προκαλέσει τις πρώτες αναταραχές;

2. Τι έκαναν οι αρχηγοί των Δήμων για να ρίξουν τον Ιουστινιανό από την εξουσία;

3. Πως κρίνετε εσείς την απόφαση του Ιουστινιανού να σταματήσει την επανάσταση με τη βία;

απάνεμο*= αυτό που δε το πιάνει ο άνεμος

ηνίοχο*= αυτός που κρατούσε τα ηνία(γκέμια) του αλόγου και το οδηγούσε

σήμανε*=έδειξε

αιμόφυρτος*=γεμάτος αίματα

εξεγερμένους*=επαναστατημένους

κατάκοπος*=πάρα πολύ κουρασμένος